

я хотел бы пройти сто дорог...

Андрей Макаревич

Я хотел бы пройти сто дорог,
а прошёл пятьдесят.
Я хотел переплыть пять морей –
переплыл лишь одно.
Я хотел отыскать берег тот,
где запущенный сад.
А вода не пускала и только
тянула на дно.

Я хотел посадить сто деревьев
в пустынном саду.
Я пришёл в этот край,
только ветер унёс семена.
И из сотни дверей
так хотел отыскать я свою,
И как будто нашёл,
а за ней оказалась стена.

Так хотел я постичь этот мир
и, увы, не постиг.
Но не зря это горькое право
судьбой мне дано –
Жить в стране недопетых стихов,
ненаписанных книг, –
Чтоб из тысяч несказанных слов
вам сказать хоть одно...

פה רציתי לדרכן רוב דרכים...

אנדריי מקארביי'

פה רציתי לדרכן רוב דרכים –
מה יצא בפאתם?
לחכחות רוב ימים –
אך קיה לי פים היחיד.
פה רציתי למצוא את החוץ
עם הגנו השלקט,
אך פמים החזיקו אותו
ומישכו לתחתית.

פה רציתי לשנות אלונות
בינו סתרים ושבילים,
אך הרום העיפה זרים
והותירה שטחה.
ומאלף דלתות
פה רציתי למצוא את שלי
ומצאתי במעט –
אך קייתה מאחור רק חומה.

פה רציתי לתפוס תיעולם –
הוא נותר לא ברור.
אך מצל הזוכיות –
זכות מרה לי נתנת בלבד –
אני כי בין ספרים ושירים,
אשר עוד לא חיפורו –
כדי מאלף מיללים אבודות
לגלות רק אמרת...